

ROZWALINY (4) *sb pl t*

o prawdopodobnie jasne (*tak w roz-*); a jasne.

A rozwaliny (2). ◊ L rozwalinach (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Szczątki zburzonej budowli, gruzy; *diruta Vulg, Cn; parietinae, parietum ruinae, rudeata loca, rudetum, ruta Cn (4)* : (*marg*) Dwoie dziątek w obaleniu muru zachowanych. (-) Iedná siołtrá powinowáta onych dzieweczek nád rołkazanie z kościołá wyfzłá/ y fzukáiąc po onych rozwálinách dzieweczek/ znowu ná nie [*lege: nię*] część muru vpádlá *SkarŻyw* 193.

rozwaliny czego (1): Potym fię wrocę/ y znowu zbuduię przybytek Dawidow vpádlý/ á rozwáliny iego znowu pobuduię *WujNT Act* 15/16.

Przen [czego] (1) :

Szereg: »rozwaliny i rum« (1): Szczeńliwe práwie miáłto ktore w rozwálinách y rumie obálonego świeckiego pánowánia/ leżąc/ [...] fzyrzey fwoię duchowną władzą/ nífzli kiedy páńłtwo Rzymłkie/ rościąga *SkarŻyw* 408.

a. *Leżące okruchy zburzonej budowli, gruz; lapis redivivus, redivivum Cn (1)* : [*św. Helena szukała krzyża Pańskiego*] Lecż Izáák zámiotáną łtudnią wybrał/ áby fię wodá w niey nietáilá: odmieccie rozváliny/ niech fię żywot [*tj. ukryty krzyż Pański*] vkaże. *SkarŻyw* 398.

Synonimy: gruz, rum.

Cf **ROZWALENIE**

RS, ALKa